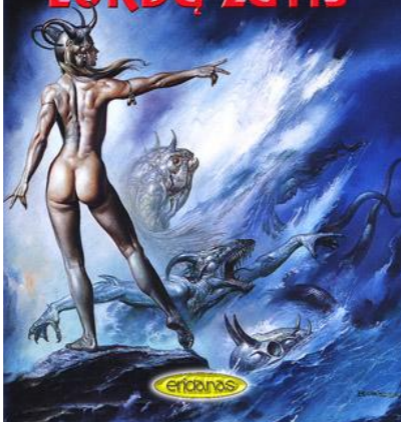

Pasaulinės fantastikos Aukso fondas

John Brosnan
PADANGIŲ
LORDŲ ŽŪTIS

John Brosnan
PADANGIŲ LORDŲ ŽŪTIS
Mokslinis fantastinis romanas

Prieš daugelį metų siautėję Genų karai pavertė Žemę bevaise dykviete, o gyvūnus – išsigimusiais mutantais. Gan greitai paaiškėja, kad vandenynų gelmėse slepiasi ne tik rojų primenantį Šangri La stotis, bet ir daugybė kitų žmonių-mutantų miestų. Be to, aplink Žemę sukasi dvi kosminės stotys - Belvederas ir Karaganga, kurių gyventojai norėtų susigrąžinti prarastą planetą. Tik nė viena mąstanti būtybė neįsivaizduoja, kokią klaidingą uždelsto veikimo bombą yra palikę prieš šimtmečius išnykę genų inžinieriai bei programinės įrangos kūrėjai...

Iš anglų kalbos vertė BRONIUS BRUŽAS
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
268 tomas. Serija įkurta 1990 m.

John Brosnan - FALL OF THE SKY LORDS
London, Gollancz, 1990

Copyright © by John Brosnan, 1989

Cover art copyright © by Boris Valejo, 1994

Vertimas į lietuvių kalbą ©, leidykla "Eridanas", 2003
Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

1

Mailas Heizas tūnojo savo mažojoje celėje, maždaug už 250 000 mylių nuo Žemės paviršiaus, ir skaitė mokslinės fantastikos romaną, parašytą dvidešimt pirmojo amžiaus pradžioje. Aptiko jį netyčia, tikrindamas laiko dulkelėmis apšpinčius Centrokomo bylas. Keista, kad šis kūrinys nepatraukė tėvų dėmesio. Jokių gašlybių jame nebuvo - o gaila, - tačiau tėvų taryba jau senų seniausiai uždraudė ir sunaikino visą grožinę rašliavą, kuri neatspindėjo ortodoksinių pažiūrų arba "nepadėjo praturtinti dvasios apmąstymais apie Viešpaties didybę". Tai reiškė, jog knygos ar filmai, bent iš tolo primenantys pramoginius, neturėjo teisės egzistuoti.

Tiesą sakant, romanas, pavadintas "Trilijonas šviesos ir meilės istorijų", niekuo ypatingu neišsiskyrė, bet po ilgos religinių traktatų bei techninių instrukcijų dietos jis atstojo Mailui gurmanišką desertą. Knyga išvydo pasaulį epochoje, kuriai vėliau buvo suteiktas ironiškas "Optimizmo am-

žiaus" vardas. Tais laikais atrodė, jog žmonija turi pagrindo nestokoti optimizmo. Trečiajam tūkstantmečiui pakeitus antrąjį, neįvyko jokių apokaliptinių katastrofų, Jungtinės Amerikos Valstijos sudarė sąjungą su naująja Rusija, o mokslininkai pagaliau nugalėjo AIDS.

Mažai kas abejojo šviesios ateities perspektyva, kurią turėjo įgyvendinti įvairių sričių, ypač mikrobiologijos, moksliniai atradimai. Dėl pagerėjusio mokslo ir technologijų įvaizdžio tą epochą imta vadinti "Antruoju proto amžiumi". Dvidešimtam šimtmečiui artėjant prie pabaigos, gerokai pagausėjo gretos keistuolių, propaguojančių astrologiją, homeopatiją, spiritizmą, okultizmą, holistinę mediciną, aromaterapiją, tikinčių Naujojo Amžiaus dogmomis, Gėjos hipoteze, "natūralaus" maisto privalumais, reinkarnacija, NSO, "žaliųjų" politika ir taip toliau. Be kita ko, tradicinėse religijose vis labiau išsikerojo fundamentalizmas. Tačiau dvidešimt pirmojo šimtmečio pradžioje, mokslui žadant galutinai įveikti ligas, badą, netgi senatvę, žmonių sąmonės bent trumpam išsivadavo iš prietarų gnaužtų. O taip, mokslininkai

tikrai pasiekė savo tikslus, plačiųjų masių akyse tapdami kone dievais. Bet tada prasidėjo Genų karai.

Žinoma, Genų karus sukėlė ne patys mokslininkai, o juos kontroliavę asmenys - valstybių galvos bei visagalių genų korporacijų vadovai. Pastariesiems priklausė ir Mailas Heizas.

Beskaitant romaną, jį pralinksmino tai, kad pirmosios dalies veiksmas vyko kosminėje stotyje, kuri bent jau išoriškai buvo panaši į Belvederą. Jos abi atrodė kaip keturių mylių ilgio, besisukantys aplink savo ašį, išgaubti metaliniai cilindrai. Knygoje stotis atliko milžiniško erdvėlaivio statytojų bazės funkcijas. Reaguodami į paslaptinius iš Galaktikos centro sklindančius signalus, laivą ėmėsi montuoti būrys jaunų, laisvos meilės idėjas išpažįstančių idealistų nemirtingųjų. Visiškai nepanašių į Belvedero kosminės stoties žmones - gaują fanatiškų krikščionių fundamentalistų, kurių seksualinius poreikius varžė moraliniai kodeksai, įkyrėję Mailui iki gyvo kaulo.

Jis žinojo, kodėl susiklostė tokia padėtis, tačiau šis aiškumas nepalengvino gyvenimo. Be abejo,

kosminės kolonijos gyventojai, atkirsti nuo gimtojo pasaulio, privalėjo laikytis itin griežtų taisyklių norėdami išlikti gyvi. Kosmose mirtis tykojo kiekviename žingsnyje, tad grėsmė visai stočiai galėjo iškilti ir dėl neapgaltotų *vieno* individo veiksmy. Religinis fundamentalizmas puikiai padėjo užtikrinti, kad nebūtų pažeistas atitinkamos elgsenos kodeksas. Dar vieną faktorių įkūnijo emocinė trauma, kurią patyrė pirmieji Belvedero gyventojai, įsismarkavus Genų karams. Pasaulį apnuodijo žmogaus sukurti maro virusai ir kiti genetiniai mutantai. Žmogus ir jo išgarbintas Mokslas sunaikino Žemės planetą. Belvedere gyvenanti krikščionių grupelė ėmė teigti, esą išlikę gyvieji privalo atpirkti siaubingą Dievui skirtą įžeidimą, ir jų idėjos lengvai įsišaknijo tuo metu vyravusiame emociniame klimate. Anų laikų įvykiai tebeaidėjo Mailo sąmonėje, tiksliau - sąmonėje *originaliosios* jo esybės, su kuria teko dalintis tais pačiais atsiminimais.

Baigęs skaityti romaną jis išjungė skenerį, atsi-lošė į kietą krėslo atkalnę ir pasitrynė akis. Deja, paslaptieji ateiviai pasirodė besantys nepikty-

biniai. Būtų buvę kur kas įdomiau, jeigu jie būtų paskandinę jaunuosius idealistus kraujo klane. Mailas palinko į priekį, per terminalą informavo Centrokomą apie bylos su įrašytu romanu egzistavimą, paprašė, kad į ją atkreiptų dėmesį cenzorių komitetas. Dėl knygos, kurią komitetas neabejotinai ištrins, viduje ruseno gailestis, tačiau vyrukas neturėjo kitos išeities. Atskaitą tėvams apie visus nuskenuotus duomenis pateiktų Centrokomas, net jei Mailas susigundytų ką nors nuslėpti.

Jis dirstelėjo į laikrodį. Atgailautoja turėtų atvykti po kelių minučių. Mailas nekantriai jos laukė. Tokios apeigos tebuvo vienas iš nedaugelio Belvedere pasitaikančių malonumų šaltinių. Kartu su valgymu bei svajonėmis. Alkoholį ir kitus pasitenkinimą sukeliančius svaigalus, supranta ma, vietiniai įtraukė į draudžiamų dalykų sąrašą.

Atgailautoja atėjo laiku. Mailas neabejojo, kad ji bus punktuoli. Mergina įžengė į celę vilkėdama įprastą beformį tamsiai mėlyną kombinezoną, nulenkusi galvą. Jis išsitiesė savo krėse žinodamas, jog atrodo imponantiškai.

- Klaupkitės, sese Ana.

- Taip, broli Džeimsai, - atsiliepė šioji prikulpdama priešais stalą.

- Žiūrėkite man į akis, - pareikalavo jis. Nenoriai pakėlusį galvą, mergina susidūrė su jo žvilgsniu. Sesuo Ana buvo dar visai jaunutė, bemaž graži, viena geriausių mokinių. Likimas suteikė Mailui šansą tapti ne tik jos mokytoju, bet ir nuodėmklausiu. Ne taip jau blogai. Vyras ir moteris galėdavo pabūti vieni tik tokiomis itin retomis progomis. Na, ne visai vieni, kadangi kiekvieną jų žodį ir judesį fiksuodavo Centrokomas. Bent pirštu palietęs Aną, nuodėmklausys akimoju būtų išspirtas į kosmosą be skafandro.

Fizinio vyro bei moters kontakto draudimas viešpatavo Belvedere ilgiau nei šimtmetį. Taisyklė negaliodavo nebent kritiškos padėties atvejais. Visus dauginimosi aspektus, žinoma, reguliavo laboratorijos. Fiziniai kontaktai tarp tos pačios lyties asmenų būdavo toleruojami, bet jei kildavo įtarimų, kad jie gali žadinti seksualinį geismą, prasižengėlių laukdavo rūsti bausmė. Masturbacija irgi priklausė draudžiamų malonumų sąrašui -

kadangi kiekvieną stoties kampelį nuolatos kontroliavo Centrokomo sensoriai, retai kuris išdrįsdavo pažeisti įstatymą. Už tokį nepaklusnumą laukdavo šiek tiek švelnesnė bausmė - gėdinga išpažintis viešuoju kanalu ir šeši kirčiai per delną su virbu. Mailas puikiai mokėjo valdyti savo kūną, todėl lengvai išvengdavo negarbingos lemties, tačiau vieši prisipažinimai ir bausmių ceremonijos vykdavo kasdieną.

- Norite atlikti išpažintį, sese Ana? - rūsčiai paklausė Mailas.

Išblyškę merginos skruostai truputį paraudo.

- T-taip, broli Džeimsai.

- Pradėkite.

Tankiai kvėpuodama mergina išlemeno:

- Man... man taip gėda, broli Džeimsai.

- Pati žinote, jog turite viską man iškloti, sese Ana. Sakyti tiesą, ir tikrai tiesą. Nieko nenuslėpti. Dievas jus stebi ir klausosi. - Jau neminint Centrokomo, per kurį savo pavaldinius šnipinėjo tėvai.

- Mane vėl apniko blogos mintys. Bandžiau jų atsikratyti, bet nepajėgiau.

- Kokios mintys?

- Jos aplankė mane užpraeitą naktį. Lovoje. Aš neįstengiau užmigti. Nė neketinau apie tai mąstyti. Atrodė, tarsi sapnuočiau... niekaip negalėjau savęs sutramdyti.

- Nemeluokite, - perspėjo jis. - Jūs *norėjote* šių minčių.

- Ne! - garsiau užprotestavo sesuo Ana.

- Dar ir kaip norėjote. Taigi pasakokite, apie ką mąstėte.

- Apie vyrą. Įsiveržęs į kambarį jis patraukė tiesiai prie mano gulsto. Veido neįžiūrėjau, bet, vyrui priartėjus, pamačiau, kad jis nuogas...

- Kaip tuomet jautėtės?

- Išsigandau.

- Juk liečiau jums nemeluoti.

- ...ir susijaudinau, - paskubomis pridūrė ji. - Nė trupučio negeidžiau susijaudinti, bet kūnas nesilėido sutramdomas.

Pasviręs link merginos, Mailas dešimteriopai sustiprino savo feromonų kiekį. Netrukus celę užtvindė galingi cheminiai impulsai. Sesuo Ana iš

karto sureagavo. Jos veidą nudažė ryškesnis raudonis, alsavimas tapo tankesnis.

- Tęskite, - įsakė nuodėmklusys.

- Vyras sustojo prie mano gulto, ir aš pastebėjau, kaip standėja jo... *įnagis*.

- Sese Ana, jūs studijuojate mediciną. Neįau nežinote tikslaus termino?

- Hmm... penis.

Jis vos susilaikė neprajukęs. Vargšė mergaitė. Jei ne medicinos žinios, ji nė nebūtų girdėjusi apie lytinį vyro organą ir senus, uždraustus gyvybės pradėjimo būdus. Dauguma Belvedero gyventojų visiškai neišmanė sekso srities. Lytinio *potraukio* jie turėjo su kaupu, tačiau išsilieti negalėjo.

- Kas įvyko paskui?

Pusiau primerkusi akis mergina vis sparčiau šnopavo.

- Vyriškis nutraukė antklodę... iki pat kojų pirštų galiukų. Tada... sugriebė mano naktinių marškinų kraštelį... atsmaukė juos iki pilvo... krūtinės... gerklės.

- Jis matė jus nuoga?

- Taip...

- Jūs nebandėte surikti arba pasprukti?

- Ne, broli Džeimsai.

- Kas atsitiko vėliau?

- Jis praskyrė mano kojas... užlipo ant mano gulto... priklopo ir *paliėtė* mane... - mergina sudrebėjo.

- Tęskite, sese Ana.

- Vyras nesiliovė lietęs manęs... įvairiose vietose. Paskui mudviejų kūnai prigludo vienas prie kito... ir tuo pačiu metu jis įskverbė savo... penį... į mane... - Sesuo Ana galutinai užmerkė akis. Savo ruožtu Mailas dar labiau padidino feromonų kiekį. - Stumdė jį... į priekį ir atgal... į priekį ir atgal...

Mergaitė, teišklausiusi keletą trumpų, padrikų, specialiai miglotų paskaitų apie lytinį aktą, pasižymi lakia seksualine fantazija, nusprendė Mailas.

- Ar jums patiko? Kaip jautėtės?

Sesuo Ana ėmė sunkiai šniokšti. Jis beveik už-

uodė merginos išskyras. Kone pajuto galįs jas paragauti.

- Taip... patiko.

- O dabar mėgaujatės atsiminimais, tiesa? Jūs pamenate kiekvieną vyro prisilietimą...

- Taip! Taip! TAIP! - ji atkragino galvą ir konvulsiškai sudrebėjo. - Ach! O-o-och! - pastangos numalšinti orgazmo antplūdį nieko nedavė. Dar kurį laiką jos kūnas pastebimai virpėjo. Mailo veidas priminė sustingusią marmuro kaukę, bet viduje jis triumfuodamas šypsojosi.

Galiausiai apimusi mergina nudūrė akis žemyn. Ant grindų kaptelėjo ašaros. Ji užsidengė delnais veidą.

- Aš labai jumis nusivyliau, sese Ana, - šaltai tarė Mailas. - Juk žinote, ką tai reiškia, ar ne?

- Taip, broli Džeimsai, - sumurmėjo ji kimiu balsu.

- Vieša išpažintis, šeši kirčiai virbu, kuriuo jus nuplaks bendrabučio Motina, ir mažiausiai dvi savaitės karcerio.

- Taip, broli Džeimsai. Aš labai gailiuosi. Nesu-

prantu, kas man atsitiko.

- Per vėlu apgailestauti. Dabar privalėsiu išsiųsti ataskaitą. Grįžkite į savo bendrabutį ir laukite nuosprendžio.

Celės durims užsidarius, Mailui teko sukaupti visas valios jėgas, kad nuslopintų pagundą šyptelėti. Jos kvapas tebesklandė ore. Tai bent pokštas. Tiesiai prieš sumautus Centrokomo sensorius jis išprievartavo moterį. Nuotoliniu būdu, bet vis vien išprievartavo.

Kiekgi laiko praėjo nuo tada, kai jis fiziškai mylėjosi su moterimi? Daugiau nei šimtas metų. Ganėtinai ilga pertrauka tarp pasidulkinimų. Pasutinį sykį glamonėjosi su tuometine savo žmona, Ruta. Dar tada, kai nebuvo įsigalėjęs fizinio vyrų ir moterų kontakto draudimas. Ruta jau seniai mirusi. Atseikėtos gyvenimo trukmės pabaigą pasiekė prieš porą dešimtmečių. Sulaukusi kritinės dviejų šimtų metų ribos, sugebėjo pratępti dar trejus metelius. Galima sakyti, pasisekė. Tik gaila, kad visą tą laiką pratūnojo šitoje skylėje. Antra vertus, artėdama prie mirties slenksčio ji pati tapo religine fanatike....

Pastabos

- 1) Iki pasimatymo (pranc.).
- 2) Ačiū (pranc.).
- 3) Gregoris Pekas, Džonas Veinas - amerikiečių aktoriai.